

РЕШЕНИЕ

№ 26770

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в публично заседание на 02.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3854** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. М., ЕГН , с адрес в [населено място], подадена чрез адв. К. Н., срещу Заповед № 037/05.03.2026г., издадена от старши полицаи в сектор „ОП“ на 09 РУ - СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна поради нарушаване на материалния закон и неспазване на административнопроизводствените правила. Навеждат се доводи, че неточно е описано мястото на нарушението и проверката и че жалбоподателят владее български език на елементарно говоримо ниво, но не владее писмено български език, а процесната ЗППАМ не му е връчена на разбираем за него език. Моли се обжалваната заповед да бъде отменена изцяло. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът – старши полицаи в сектор „ОП“ на 09 РУ - СДВР не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебното заседание.

С процесната Заповед № 037/05.03.2026г. на Гази М. е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“ във връзка със съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 4231908 - за това, че на 05.03.2026г. , около 18:39 часа управлявал в [населено място], жк Л., по [улица]с посока на движение от

[улица]към [улица]собствения си лек автомобил с марка М. Е. ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] и при извършена проверка на [улица]до бл.327 отказал да бъде изпробван с техническо средство Алкотест дрегер 7510. На жалбоподателя е бил издаден талон за медицинско изследване № 311710, според който Гази М. е следвало да се яви до 45 мин. в УМБАЛ „Св. А.“. Съгласно Протокол за химическо изследване № 154/06.03.2026г., в изпратените проби за изследване, взети от Гази М., е установено наличие на етилов алкохол 2,72 промила.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед съдържащата се по делото Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която на областните дирекции на МВР и на СДВР е възложено да осъществяват контрол по ЗДвП, и Заповед № 513з-12086/14.10.2025г., също приложена по делото, издадена от директора на СДВР, с която са определени длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по чл.171,т.1,т.2,т.2а, т.2б, т.4, т.5, б.“а“ и т.6 от ЗДвП, сред които полицейските органи в сектор „Охранителна полиция“ в районните управления при СДВР, какъвто се явява С. Т. С., издал оспорената заповед, съдът приема, че ЗППАМ изхожда от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Неоснователни са твърденията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не се потвърждават оплакванията за несъответствие относно мястото на нарушението – в АУАН ясно и точно е описана посоката на движение на превозното средство /по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]/, както и мястото, на което автомобилът е спрял за проверка - на [улица]до [жилищен адрес] която улица се явява перпендикулярна на бул. „З. С.. От приложената като част от административната преписка Докладна записка до началника на 09 РУ – СДВР, изготвена от ст. полицай М. В. Д., става ясно, че управляваният от жалбоподателя автомобил, движещ се по бул. З. С. в описаната посока, е извършил десен завой по [улица], след което именно е спрял за проверка, т.е. няма никакво несъответствие при описанието на фактическите обстоятелства.

Не е налице и твърдяното в жалбата нарушение на правата на жалбоподателя, конкретно на разпоредбата на чл.14, ал.2 от АПК. Видно от данните по делото, жалбоподателят е български гражданин - има единен граждански номер, като притежава СУМПС , издадено от СДВР, след издържан изпит на 29.03.2002г. съгласно протокол № 852 от 29.03.2002г. След като жалбоподателят е успял да положи изпит за придобиване на правоспособност за управление на МПС, е несъстоятелно да се твърди, че същият не владее български език в достатъчна степен, за да разбере смисъла на издадените от полицейските органи разпореждания и извършваните от тях действия, както и съдържанието на актовете, които са му връчени. Дори жалбоподателят да притежава и друго гражданство, както се твърди в жалбата, но за което доказателства по делото не са представени, това не води непременно до извод, че той не знае български език, още повече, че пребивава в страната поне от 2002г.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на

движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, „който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка. В случая, видно от мотивите на ЗППАМ, мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че е отказал да му бъде извършена проверка с Алкотест дрегер - техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Наличието на фактическото основание за прилагане на мярката безспорно се установява от приложения по делото доказателствен материал. Категорично се установява от АУАН, както и от отбелязването в талона за медицинско изследване, че жалбоподателят е отказал да бъде проверен с техническото средство за употреба на алкохол. Следователно, налице е соченото основание за налагане на принудителната мярка.

Заповедта съответства и на целта на закона – налагането на мярката цели да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на участниците в движението по пътищата. С оглед изложеното, Заповед № 037/05.03.2026г. се явява законосъобразна изцяло и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Гази М. срещу Заповед № 037/05.03.2026г., издадена от старши полицаи в сектор „ОП“ на 09 РУ - СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: